

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/62038 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 9 juli 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 november 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 juli 2007, verzonden op 1 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn enige grief klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank, door te overwegen dat de minister, nu hij geloofwaardig heeft geacht dat de vreemdeling uit China is ontvoerd en in Tsjechië in het kader van gedwongen prostitutie is verkracht, ten onrechte heeft geoordeeld dat geen causaal verband bestaat tussen het trauma en de reden van vertrek uit het land van herkomst, zodat het besluit op dat punt een deugdelijke motivering ontbeert, blijkt heeft gegeven van een onjuiste uitleg van het beleid en voorts niet de vereiste terughoudendheid heeft betracht.

2.1.1. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, worden verleend aan de vreemdeling, van wie naar het oordeel van de minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

De wijze waarop de minister van deze bevoegdheid gebruik pleegt te maken, is uiteengezet in paragraaf C1/4.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000, zoals deze ten tijde hier van belang luidde (hierna: de Vc 2000). Het traumatabeleid, zoals uitgewerkt in de paragrafen C1/4.4.2.1, C1/4.4.2.2 en C1/4.4.2.3 van de Vc 2000, ziet op traumatische ervaringen die zijn veroorzaakt van overheidswege, door politieke of militante groeperingen die de feitelijke macht uitoefenen in het land van herkomst of een deel daarvan, of door groeperingen waartegen de overheid niet in staat of niet willens is

bescherming te bieden. Het beleid strekt ertoe dat ten aanzien van bepaalde limitatief opgesomde gebeurtenissen die de asielzoeker zijn overkomen door toedoen van de overheid of dergelijke groeperingen wordt aangenomen dat deze voor een asielzoeker zodanig traumatiserend zijn geweest, dat van hem of haar redelijkerwijs niet kan worden verlangd terug te keren naar het land van herkomst.

De betrokken asielzoeker zal de gestelde gebeurtenissen, die tot een veronderstelde traumatiserende ervaring leiden, volgens paragraaf C1/4.4.2.1 van de Vc 2000 aannemelijk moeten maken. Tevens zal volgens die paragraaf aannemelijk moeten zijn dat die gebeurtenissen aanleiding zijn geweest voor het vertrek van de betrokken asielzoeker uit het land van herkomst.

2.1.2. De klacht dat de overwegingen van de rechtbank geen steun vinden in het beleid is terecht voorgedragen.

De minister heeft in het bij de rechtbank bestreden besluit terecht geoordeeld dat, daar China het land van herkomst van de vreemdeling is, de in Tsjechië voorgevallen gebeurtenissen, hoe traumatiserend ook, voor de beoordeling van de vraag of aanspraak bestaat op een verblijfsvergunning op grond van het traumatabeleid buiten beschouwing dienen te blijven. De ontvoering uit China kan niet worden herleid tot een van de in paragraaf C1/4.4.2.2 van de Vc 2000 limitatief opgesomde gebeurtenissen die aanleiding kunnen geven tot verblijfsaanvaarding. Voor het oordeel van de rechtbank dat de gebeurtenissen in Tsjechië beschouwd moeten worden als deel uitmakend van de ontvoering, zodat zij voor de toepassing van het traumatabeleid in aanmerking genomen moeten worden, biedt dat beleid geen grond. Er bestaat daarom geen grond voor het oordeel dat de minister ten onrechte heeft geoordeeld dat de vreemdeling geen aanspraak kon maken op verlening van een verblijfsvergunning asiel op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen voor het overige in de grief naar voren is gebracht, behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.2.1. Hetgeen de vreemdeling in beroep met betrekking tot artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, heeft aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel dan hierboven verwoord.

2.2.2. Aan de hiervoor niet besproken door de vreemdeling bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbreekbaar samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen diensgevolge buiten het geding.

2.2.3. De Afdeling zal het inleidende beroep ongegrond verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 9 juli 2007 in zaak nr. 06/62038;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

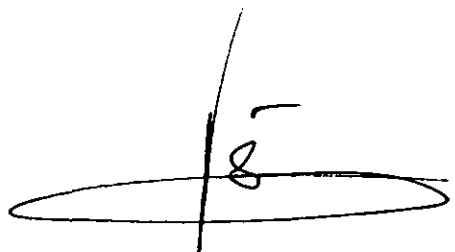
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 november 2007

422.

Verzonden: 13 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

KOPIE
Awc
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06 / 62038

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
 van Chinese nationaliteit,
 V-nummer
 eiseres, mede namens haar minderjarig kind,
 gemachtigde: mr. K.J. Meijer, advocaat te St. Annaparochie,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
 de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst),
 te 's-Gravenhage,
 verweerder,
 vertegenwoordigd door mr. R.R. de Groot, ambtenaar ten departemente.

RO nummer	0502 22015		
Uitspraak	02 AUG 2007		
Registratie in	naam	datum	unit
inreis	0208	2007	85
inreis	naam	datum	unit
concrete	naam	datum	unit

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 14 maart 2005 heeft eiseres een aanvraag om verlenging van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 23 november 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepsschrift van 20 december 2006 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 28 juni 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen
Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiseres heeft ter ondersteuning van haar asielreclame het volgende naar voren gebracht. Eiseres is geboren in China, in de gemeente provincie . Zij woonde daar alleen, nadat haar moeder in juli 2004 was overleden, reden waarom zij werk zoekt om

in haar onderhoud te kunnen voorzien. Onder voorwendsel dat zij schoonmaakwerk zou kunnen verrichten heeft een man geprobeerd haar als prostituee te werk te stellen. Toen zij hiervan niet gediend was heeft hij haar gedrogeerd en met een bus naar Tsjechië ontvoerd. Deze reis duurde ongeveer 10 dagen, een periode waarin haar alles is ontgaan. In Tsjechië is zij alsnog gedwongen zich te prostitueren in een afgesloten en geïsoleerd huis. Daar heeft zij een half jaar gewerkt tot zij in februari, terwijl zij inmiddels zwanger was geraakt, het huis heeft kunnen ontvluchten. Een behulpzame man, die met haar lot was begaan, heeft haar met een taxi naar Amsterdam gebracht waarna zij zich de volgende dag, op 22 februari 2005 als vluchteling heeft gemeld. Op 3 juni 2005 is eiseres bevallen van haar zoontje. Als eiseres terug moet keren naar China vreest zij dat zij wederom gedwongen zal worden in de prostitutie te werken. Zij vindt het moeilijk om bescherming te zoeken bij de Chinese autoriteiten.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning, zoals bedoeld in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) vormen. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van enig document met betrekking tot haar identiteit en haar reis haar niet kan worden tegengeworpen. Hetgeen eiseres stelt met betrekking tot de juistheid van de door haar opgegeven geboortedatum kan door verweerder niet worden aangenomen, nu uit het deskundigenadvies op grond van het leeftijdsonderzoek is vastgesteld dat eiseres ten tijde van de asielaanvraag meerderjarig is geweest. Er zijn geen concrete aanknopingspunten die verweerder aanleiding geven te twijfelen aan de juistheid of de volledigheid van het onderzoek, noch heeft eiseres haar stelling met een contra-expertise onderbouwd. Eiseres had zich, gezien haar gebleken leeftijd, ruimschoots voor het tijdstip waarop zij uit China vertrok een wettelijk verplichte identiteitskaart kunnen verschaffen. Een beroep op het niet toerekenbaar ontbreken van een identiteitsdocument kan dan ook niet slagen. Het is voor verweerder onbegrijpelijk dat eiseres geen enkel reisdocument heeft overgelegd en geen enkele verklaring heeft overgelegd waardoor het reisverhaal te verifiëren valt. Nu eiseres op goede gronden is legengeworpen dat zij ter staving van haar aanvraag geen noodzakelijke reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd dient haar asielrelaas vrij te zijn van hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden. Kortom, van het asielrelaas moet een positieve overtuigingskracht uitgaan. Eiseres heeft, naast het feit dat het leeftijdsonderzoek heeft geleid tot een hogere leeftijd dan eiseres heeft verklaard en zij summiere informatie over woonadres en overige personalia heeft verstrekt, niet aannemelijk gemaakt dat eiseres bij terugkeer naar China opnieuw zal worden blootgesteld aan gedwongen prostitutie. Verweerder acht het niet aannemelijk dat eiseres hiertegen, desgevraagd, geen bescherming kan verkrijgen van de Chinese autoriteiten. Op grond van het voorgaande kan een beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b Vw 2000 niet slagen.

Tenslotte kan het feit dat eiseres in Tsjechië gedwongen werkzaam is geweest in de prostitutie niet leiden tot een klemmende reden van humanitaire aard om niet terug te hoeven keren naar haar thuisland. De traumatische gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in het kader van de gedwongen prostitutie hebben pas in Tsjechië een aanvang genomen en zijn daarmee niet de aanleiding geweest voor eiseres om haar land te verlaten, waardoor het causale verband tussen de gebeurtenissen en het vertrek ontbreekt.

2.3. Eiseres stelt zich op het standpunt dat zij in het land van herkomst wel degelijk slachtoffer is geworden van mensenhandel. Eiseres is in haar land bedwelmend en daarna door Chinezen meegenomen naar Tsjechië om daar gedwongen in de prostitutie te werken. Dit is

een onmenselijke en vernederende behandeling, waartegen de Chinese autoriteiten eiseres kennelijk niet hebben kunnen beschermen en op grond waarvan zij dient te worden aangemerkt als vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Eiseres loopt bij terugkeer naar haar land een reëel risico opnieuw tot prostitutie te worden gedwongen en is dan niet in staat om bescherming te zoeken. Op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b Vw 2000, had haar een verblijfsvergunning verleend moeten worden. Eiseres is door de gedwongen prostitutie en de verkrachtingen bovendien getraumatiseerd, hetgeen zijn weerslag heeft op haar huidige functioneren en het aangaan van relaties. Ten onrechte is haar geen verblijfsvergunning verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c Vw 2000.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c (c en d) Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of

c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

2.5. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.6. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in China zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.7. De rechtbank stelt vast dat verweerder de feitelijke gang van zaken, namelijk de ontvoering van eiseres en de gedwongen prostitutie in Tsjechië, niet als ongeloofwaardig beschouwt. Hierdoor vindt er een verschuiving plaats met betrekking tot de geloofwaardigheid van de leeftijd van eiseres en haar identiteit. Verweerder acht het realiteitsgehalte van het vermoeden van eiseres dat zij bij terugkeer naar China opnieuw gevaar loopt in de prostitutie te belanden laag, daar eiseres in staat is om bij de autoriteiten van haar land bescherming te vragen. De rechtbank kan verweerder hierin volgen. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat de autoriteiten die bescherming niet zouden willen of kunnen geven, of dat het bij voorbaat zinloos moet worden geacht die bescherming te vragen. Dit betekent dat verweerder eiser terecht niet in aanmerking heeft gebracht voor een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b Vw 2000.

2.8. Eiseres beroept zich op het traumatabeleid, zoals dat is neergelegd in hoofdstuk C2/4.2.1 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) vanwege de verkrachtingen die hebben plaatsgevonden in Tsjechië. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het traumatabeleid op eiseres niet van toepassing is, daar het geweld heeft plaatsgevonden in Tsjechië en niet in China. Daardoor zou er geen causaal verband bestaan tussen het trauma en de redenen van vertrek van eiseres uit haar thuisland. De rechtbank volgt verweerder niet in deze redenering en overweegt daartoe het volgende.

Eiseres heeft aan de voorwaarde voldaan dat zij de aangevoerde traumatische gebeurtenissen aannemelijk heeft gemaakt. Tussen de gebeurtenissen en het vertrek uit China bestaat wel degelijk een causaal verband. De ontvoerders van eiseres hebben reeds in China getracht haar in de prostitutie te werk te stellen. Doordat eiseres dit weigerde is zij bedwelmend en ontvoerd om haar alsnog in Tsjechië tot prostitutie te dwingen. De ontvoering was daarmee gericht op de prostitutie. De rechtbank volgt verweerder niet in zijn opvatting dat de ontvoering, een gebeurtenis die niet is opgesomd in de limitatieve voorwaarden van traumatiserende gebeurtenissen in voornoemd hoofdstuk van de Vc, losgekoppeld dient te worden van de verkrachtingen. Uit de door eisers geschetste, feitelijke gang van zaken, die door verweerder niet in twijfel is getrokken, volgt naar het oordeel van de rechtbank dat de traumatiserende gebeurtenissen zijn ingezet in China en door bedwelming en ontvoering voortgezet en uitgevoerd in Tsjechië. Van Tsjechië uit is eiseres vervolgens naar Nederland gevlucht. Gelet hierop heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd waarom er geen causaal verband zou bestaan tussen het trauma en de reden van vertrek van eiseres uit haar land van herkomst.

Dit betekent dat evenmin deugdelijk is gemotiveerd dat eiseres niet in aanmerking komt voor verlening van een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c Vw 2000.

2.9. Gelet op het voorgaande kan de bestreden beschikking wegens strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht niet in stand blijven. Het beroep is gegrond.

2.10. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat thans aanleiding. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,- en wegingsfactor 1).

Zaaknummer: Awb 06 / 62038

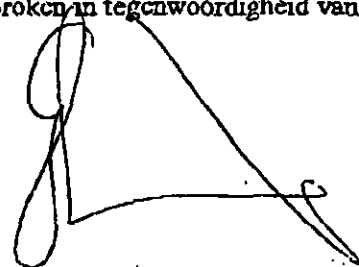
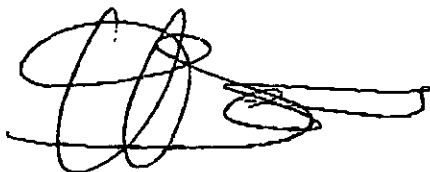
blad 5

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond en vernietigt de beschikking van 23 november 2006;
- bepaalt dat verweerder opnieuw dient te beslissen op de aanvraag van eiseres voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, met inachtneming van het in deze uitspraak overwogene;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- en bepaalt dat verweerder deze kosten aan eiseres dient te vergoeden, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H. Bolhuis als griffier op 9 juli 2007.

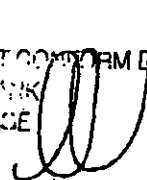

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep verdeelingszaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

1 AUG 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. G.J. Douma
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen
van 9 juli 2007
met kenmerk 06/62038

Inzake:

met IND-kenmerk 0502.22.0315
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. K.L. Meijer
advocaat te St. Annaparochie

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

G.J. Douma
038 - 8886322

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 9 juli 2007, verzonden op 1 augustus 2007, met kenmerk Awb 06/ 62038 (*productie*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 23 november 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag van verweerster voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 14 maart 2005 heeft verweerster een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vreemdelingenwet (hierna: Vw), ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 23 november 2006 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 De grief

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.8 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"... De rechtbank volgt verweerder niet in deze redenering en overweegt daartoe het volgende. (...) Tussen de gebeurtenissen en het vertrek uit China bestaat wel degelijk een causaal verband. De ontvoerders van eiseres hebben reeds in China getracht haar in de prostitutie te werk te stellen. Doordat eiseres dit weigerde is zij bedwelmend en ontvoerd om haar alsnog in Tsjechië tot prostitutie te dwingen. De ontvoering was daarmee gericht op de prostitutie. De rechtbank volgt verweerder niet in zijn opvatting dat de ontvoering, een gebeurtenis die niet is opgesomd in de limitatieve voorwaarden van traumatiserende gebeurtenissen in voornoemd hoofdstuk van de Vc, losgekoppeld dient te worden van de verkrachtingen. Uit de door eiseres geschetste, feitelijke gang van zaken, die door verweerder niet in twijfel is getrokken, volgt naar het oordeel van de rechtbank dat de traumatiserende gebeurtenissen zijn ingezet in China en door bedwelmend en ontvoering voortgezet en uitgevoerd in Tsjechië. Van Tsjechië uit is eiseres vervolgens naar Nederland gevlucht. Gelet hierop heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd waarom er geen causaal verband zou bestaan tussen het trauma en de reden van vertrek van eiseres uit haar land van herkomst. Dit betekent dat evenmin deugdelijk is gemotiveerd dat eiseres niet in aanmerking komt voor verlening van een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef, en onder c Vw 2000."

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.9 en 2.10 op pagina 4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief last ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 Vw, worden verleend aan de vreemdeling, van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in

redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

Uit de zinsnede '*naar het oordeel van Onze Minister*' (cursivering door ondergetekende) volgt dat de wetgever het oordeel of er grond is voor het gebruik maken van de bevoegdheid tot het verlenen van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw heeft overgelaten aan de Minister.

Zie: AbRS 3 december 2001, 200105129/1, JV 2002/13.

Nu de Minister beoordelingsvrijheid wordt geboden, is voor gegrondverklaring van het beroep slechts plaats indien de Minister niet in redelijkheid tot het daar bedoelde oordeel heeft kunnen komen.

Zie: AbRS 3 februari 2003, 200206605/1, JV 2003/109.

- 4.2 De Minister kan door middel van het vaststellen van beleidsregels te kennen geven, hoe hij toepassing geeft aan de bevoegdheid die hem toekomt ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw. Dat is geheurd in onderdeel C2/4 van de Vreemdelingencirculaire (hierna: Vc).
- 4.3 Volgens het ter uitwerking van deze bevoegdheid gevoerde, in paragraaf C1/4.2 van de Vc verwoorde traumatabelcid - voor zover thans van belang -, ziet dit beleid op gevallen waarin de persoonlijke beleving van bepaalde - limitatief opgesomde - gebeurtenissen voor een asielzoeker zodanig traumatiserend zijn geweest, dat van hem of haar niet gevergd kan worden terug te keren naar het land van herkomst. Dit betreft zowel traumatische ervaringen die zijn veroorzaakt van overheidswege, door politieke of militante groeperingen die de feitelijke macht uitoefenen in het land van herkomst of een deel daarvan, of door groeperingen waartegen de overheid niet in staat of niet willens is bescherming te bieden. De betrokken asielzoeker dient aannemelijk te maken dat de gestelde traumatische gebeurtenissen aanleiding zijn geweest voor het vertrek uit het land van herkomst. Dit beleid wordt door Uw Afdeling niet kennelijk onredelijk geacht.

*Zie: AbRS 2 mei 2002, 200201088/1, JV 2002/207;
AbRS 26 augustus 2003, 200304350/1;
AbRS 1 december 2004, 200405654/1.*

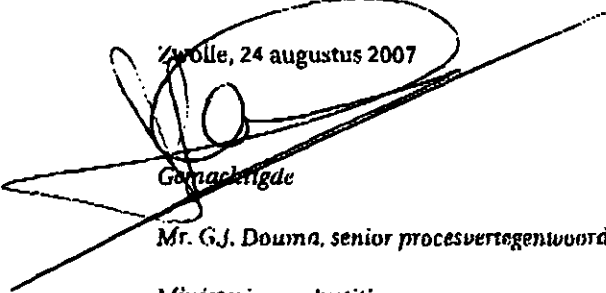
- 4.4 Niet is in geschil dat de ontvoering, die in het land van herkomst heeft plaats gevonden, niet valt onder de limitatieve opsomming van traumatische gebeurtenissen, zoals verwoord in paragraaf C1/4.2.3 Vc 2000. Voorts is niet in geschil dat de verkrachtingen die verweerster in het kader van haar gedwongen prostitutie heeft moeten ondergaan op zichzelf wel vallen onder de genoemde limitatieve opsomming, maar dat deze gebeurtenissen evenwel niet hebben plaats gevonden in het land van herkomst, maar in Tsjechië, zodat deze geen aanleiding kunnen zijn geweest voor haar vertrek uit China. Op grond van deze niet betwiste omstandigheden meent de Staatssecretaris dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat de Staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verweerster niet aannemelijk heeft gemaakt dat van haar, vanwege klemmende redenen van humanitaire aard, die verband houden met de redenen van het vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat zij terugkeert naar haar land van herkomst.

- 4.5 De Staatssecretaris meent dat de rechtbank, door zelfstandig te oordelen dat tussen de aangevoerde traumatische gebeurtenissen en het vertrek uit China wel degelijk een causaal verband bestaat, nu deze gebeurtenissen zijn ingezet in China en door bedweling en ontvoering voortgezet en uitgevoerd in Tsjechië, ten onrechte geen blijk geeft van de in acht te nemen terughoudende toetsing.
- 4.6 Voorts geeft de rechtbank met dit oordeel blijk van een onjuiste uitleg van het beleid. De uitleg die de rechtbank geeft aan het beleid strookt niet met de uitgangspunten van het beleid. Het beleid strekt er toe dat ten aanzien van bepaalde limitatief opgesomde gebeurtenissen die de vreemdeling in het land van herkomst zijn overkomen, door toedoen van de overheid of door groeperingen die feitelijk de macht uitoefenen of waartegen door de overheid geen bescherming kan worden geboden, wordt aangenomen dat deze voor de vreemdeling zodanig traumatiserend zijn geweest, dat van hem of haar redelijkerwijs niet kan worden verlangd terug te keren naar het land van herkomst. Vast staat dat de traumatische ervaringen van verweester (de verkrachtingen in het kader van haar gedwongen prostitutie) niet hebben plaats gevonden in het land van herkomst. Reeds hierom kan verweester aan het traumabeleid geen aanspraak ontlenen op verlening van een verblijfsvergunning asiel. De rechtbank heeft dit miskend.
- 4.7 De Staatssecretaris meent dat het standpunt dat verweester niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van het traumabeleid, in het bestreden besluit voldoende is gemotiveerd. Het oordeel van de rechtbank dat het bestreden besluit op dit punt lijdt aan een motiveringsgebrek is mitsdien onjuist. Daarbij merkt de Staatssecretaris ten overvloede op dat de rechtbank, door zelfstandig te oordelen dat er wel degelijk sprake is van een causaal verband, de Staatssecretaris geen ruimte laat om een nieuw te nemen besluit op dit punt te voorzien van een betere motivering.
- 4.8 Gelet op het vorenstaande meent de Staatssecretaris dat de aangevallen uitspraak niet in stand kan blijven.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 23 november 2006 ingestelde beroep.

Zwolle, 24 augustus 2007

Gemaakte

Mr. G.J. Douma, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6322
telefax 038 460 1952